

מאת מו"ר הגה"צ המקובל

רבי **נסים פרץ** זצוק"ל

תומלל ונערך מתוך הקלטה של שיחה שנמסרה בערב סוכות בבית המדרש של מוסדות בית א-ל. הוקלט ע"י ר' יוחנן בנן בן ארלט, יה"ר שהשם ישלח לו רפואה שלימה בקרוב.

האזינו – וזאת הברכה הכנה לסוכות

הכיפורים ובערב החג צריך לסיים את כל בניית הסוכה (ש"ע אור"ח תרכ"ח א). וצריך ללמוד את ההלכות כדי שלא יעשה סוכה פסולה, ולא יצא ידי חובה, ומפסיד את כל האור הגנוז בסוכה.

כמו כן, צריך להזדרז ולקנות את ארבעת המינים במהודר שבפנים. אם אדם לא יודע את הלכות ארבעת המינים, אז יבקש מתלמידי חכמים שישינו לו את ארבעת המינים כדי שיהיה בהם הדר. אף על פי שיוציאים ידי חובה בכשר, כיון שנאמר בהם הדר, הדר הוא לכל הסידיו, אז צריך שבכל ארבעת המינים יהיה מצווה של הדר.

נדבר באופן עקרוני על כמה עניינים שהסוד מדקדק בהם.

טלית ותפילין תמיד באים ביחד, טלית אור מקיף והתפילין אור פנימי, וצריך שיהיו ביחד, לא שייך לראות אדם שהוא מניח תפילין ואין לו טלית. צריך להקדים טלית ובתוך של טלית אתה שם את התפילין. ההוא קוצא, הבחינה של הקוצא של הטלית, הוא מוציא את האור של התפילין על המצח (עיין שעה"כ, דרושי ציצית דרוש ב). באותו אופן, על פי הסוד, לא שייך קיום מצוות ארבעת המינים אם לא בתוך הסוכה. מתוך הסוכה יוצא ארבעת המינים. על כן, אנחנו רואים בכתבי המקובלים חומרה גדולה מאוד לנענע ולהניד את ההלל בתוך הסוכה. ובכל בית הכנסת ובית הכנסת שמכבד את עצמו יש סוכה. אם הציבור לא מתפלל בסוכה, אתה תברח לאחר תפילת שחרית ותכנס לסוכה ושם תניד את ההלל, אפילו ביחיד. תאמר את ההלל ותנענע ואחר כך תכנס לשמוע את קריאת התורה. כי אין להפריד בין הסוכה לבין נענע הלולב וארבעת המינים. והגדיל לעשות רבנו הרמח"ל ב"קיצור כוונות" שכתב, שאם אין סוכה בבית הכנסת, אז יתפלל ביחיד בסוכה שבביתו כל התפילה עד אחרי ההלל, ואחרי שגמר לנענע, ילך לשמוע קריאת התורה ויתפלל מוסף בבית הכנסת.

אבל המנהג הכי חשוב וגדול זה מנהג בית א-ל. ע"פ מנהג בית א-ל מוציאים את התיבה ואת ארון הקודש עם ספר התורה מבית הכנסת לתוך הסוכה. היו בונים סוכה באותו הגודל של בית הכנסת והיו מוציאים את ארון הקודש ואת התיבה לתוך הסוכה ולא היו נכנסים לבית הכנסת כל ימי הסוכות. רק כשהיו צריכים איזה ספר נכנסים לבית הכנסת להוציא. והיו מתפללים שחרית מנחה ערבית בסוכה, ואוכלים ושותים ואומרים דברי תורה, ויושבים ואוכלים

"וְזֹאת הַבְּרָכָה, אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (דברים ל"ג א). רמז לימים האלה לאחר יום הכיפורים, שיש בהם שלמות מצד עצמם והם מבורכים, לא כמו בימי העומר לאחר הפסח, שאז זה ימי דין, ימי חסרון. פה זה ימי שלמות, יש בהם ברכה גדולה, ראש השנה ויום כיפור מילאו אותם עד כדי שלא צריך עוד לכוון בהם ולהוסיף להם ברכה על ברכתם (לא מכוונים בהם כוונות האר"י והר"ש).

ואף על פי כן דרשו חכמים (זוה"ק פ' פנחס ר"ד ע"ב) "שְׂמַאלוֹ תַתַּח לְרִאשֵׁי" (שה"ש ב' ו) אלו עשרת ימי תשובה שבין ראש השנה ליום הכיפורים, "וְיַמִּינוּ תַתְּחִיבָנִי" (שם) אלו הימים שלאחר יום הכיפורים עד סוכות, כולל סוכות. זה ימין השם המחבבת את עם ישראל, ומקרבת אותם לאחר התשובה הגדולה ביום הכיפורים. השם, יש בו אהבה ושמחה גדולה מאוד מאוד לכל נשמה ונשמה, כל שכן לכללות כל ישראל.

"ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר" (דברים ל"ב י"ב). כמו שרמזנו בדרשה הקודמת (לצערי אינה ביד, ר"ח), "בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ" (דברים ל"ב י"א), כנשר – גימטריא תקע, זה ראש השנה. "יִפְרֹשׁ בְּנִפְיּוֹ" (שם), אלו עשרת ימי תשובה. "יִשְׂאֵהוּ עַל-אֲבָרְתּוֹ" (שם), זה יום הכיפורים. ועכשיו זה הפסוק הבא "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר".

כידוע, האור העצום והגדול שיש בימים האלה, אין לאומות העולם ולא לכוחות הטומאה שום אחיזה בו. הם מנועים מהכל. לכן לעתיד לבוא כתוב (ע"ז ג' ע"א), הקב"ה רוצה לנסות את אומות העולם, ונותן להם את מצוות הסוכה, והם בועטים ויוציאים, דהיינו אין להם אפשרות לינוק מקדושת מצוות סוכה, שנאמר השם ב"ד ינחנו. אומר רבנו ה"בן איש חי" (האזינו שנה א) ב"ד – ב' דד, זה נרמז בסוכה שרמוזה ב' שמות, הוי"ה ארבעת אותיות, אדנות (שם אדני"י) ארבעת אותיות. וכשהם משולבים זה גימטריא אמן, צ"א – רמז לסוכה שגם היא גימטריא צ"א. כ"ו מסוכה גימטריא הוי"ה, ה"ם מסוכה גימטריא אדנות. השם ב"ד ינחנו ואין עמו אל נכר.

במצוות סוכה וארבעת המינים הדברים מתארכים ומעמיקים ומגביהים עוף, ואין לאדם אפשרות להקיף אותם בזמן קצר כל כך, ונדבר בצורה כללית מאוד מאוד.

ההלכה קובעת שהימים האלה שבינתיים, שהם ימים קצרים מאוד, צריך האדם להזדרז ולקחת את עצמו בידיים, ולקיים מצוות בניית הסוכה. זה מתחיל ביתר, מיד במוציא יום

מה אדם עושה בסוכה? אוכל ושותה ומטייל וישן (ש"ע אור"ח תרל"ט א'). שינה מחוץ לסוכה אפילו באופן ארעי אסורה (ש"ע אור"ח תרל"ט ב'). כלומר כל כך חשוב מאוד מאוד ענין ישיבת הסוכה, שראינו צדיקים כמו האדמו"ר מלעלוב זכר צדיק וקדוש לברכה שלא היה זו מהסוכה, הוא היה דבוק בענין. וכל הצדיקים אחד לאחד ככה מספרים עליהם, איך שהיו דבוקים בקדושת הסוכה ולא היו זזים ממנה. איך אפשר לזוז מהסוכה? זה כמו לזוז מהשם! בסוכה נמצא האור העיקרי. האור ששופע בעולם בצורה מיוחדת נמצא בתוך הסוכה. אז לא כדאי לך להפסיד את האור הגדול הזה. אם כן, גם ארבעת המינים, איך אתה יכול להוציא אותם מהסוכה? מתוך האור העצום שיש בסוכה מתפרץ כענפים האור של ארבעת המינים.

ועם האור הגדול הזה של הסוכה, האור של אמא שסוככת על בניה ומגינה עליהם (שער הכוונות, דרושי חג הסוכות, דרוש ד), הקב"ה כמו נתן לנו את אותו האור של יום הכיפורים, ממשיך לנו אותו בסוכה כדי שהתשובה של יום הכיפורים שהיתה יום אחד תיכנס לתוך הסוכה ותגדיל כנפיים ותתחזק. אחרי שעברנו עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים, השם נתן לנו שבעה ימים של הבראה בבית הבראה. שבעה ימים להתבונן, לראות את האור, להתרחק מהעולם. עזוב את העולם, את הכל. בשביל דירה כמו סוכה, אתה לא צריך משכנתא. אתה יכול לשים אותה בכל מקום. אף אחד לא יגיד לך לצאת. תגיד לו זה לכמה ימים ואחר כך תלך לעוד כמה ימים, אתה לא צריך דירה ולא צריך לשלם שכירות. קח איזה אוהל ארעי, תקים באיזה מקום, תשב. אז אם כן, הסוכה מלמדת אותנו שלא צריך לרדוף אחרי העולם הזה, הכל ארעי. ואז אדם מתאמן, אדם מתחזק בענין הזה שהעולם ארעי, שלא צריך לרדוף אחריו, אלא רק איפה שיש אור של השם. אם הקב"ה נמצא שם, אני הולך לשם. אם זה כאן, אני נשאר כאן. איפה שיש כ"ו ה"ס, איפה שנמצא האור של הקב"ה הוי"ה משולב באדנות, לשם אני הולך.

לאחר מכן, הלולב. הלולב וארבעת המינים זה בעצם שם הוי"ה (שער הכוונות, דרושי חג הסוכות, דרוש ה). כמו כן ראה נוסח ה"לשם יהודי" של ה"בן איש חי" לאגדת הלולב). בחול המועד לא מניחים תפילין. הלולב וארבעת המינים זה התפילין שלנו. ארבעת המינים זה ארבעה פרשיות שבתפילין. אף אל פי שהדברים לא כל כך מפורשים בכתבי האר"י והרש"ש אבל בארבעת המינים, חוץ מענין של הסדים וגבורות יש בהם גם המשכה של מוחין. מוחין דפנים דפנים, מוחין דגדלות, וזה בעצם התפילין. והמלית שפרושה עלינו, זה הסוכה שהיא אור של אימא. אור המקיף של אימא. לאחר שקיבלנו את האור הפנימי של אימא בימים שבינתיים מיום הכפורים עד ערב סוכות כולל היום הראשון של סוכות, עכשיו אנחנו גם כן זוכים להתחבר לאורות המקיפים ומתוכם, אחרי שאמא משפעת לז"א, ז"א משפיע את המוחין שלו לנוק. ואז הוא מגדיל אותה במוחין של פנים.

אז אם כן נמצא שארבעת המינים זה ארבעה מוחין. על כל פנים, צריך לנענע כיוון שבנענוע אנחנו ממשיכים את האור הפנימי. האור נמצא למעלה. מהדעת ומעלה. וצריך לנענע להמשיך אותו לתוך השבעה קצוות שהם רמוזים בשלושה הדסים – חסד גבורה תפארת שהם כנגד שלושה אבות

ושמחים שמחת בית השואבה. כל יום היו עושים שמחה אחרי ערבית, יושבים ושרים מ"ו שיר המעלות במנגינות מיוחדות והיו עושים שמחה גדולה מאוד. ולא היו יוצאים מהסוכה, אלא מהסוכה של בית הכנסת היו הולכים הביתה לסוכה שלהם לישון. ושוב פעם קמים ובאים לסוכת בית הכנסת. רואים מכאן שקדושת הסוכה היא למעלה מקדושת בית הכנסת, שאם לא תאמר כך, סלקא דעתך שיעזבו קדושת בית הכנסת ויכנסו לסוכה, ויוציאו את ארון הקודש עם ספר התורה והתיבה להגלות אותו לסוכה? אם כן, רואים כמה מעלה גדולה יש לסוכה.

באמת מי שמבין, הרי עניינו של מקדש השם הוא שהוא מקום להשראת השכינה. השראת השכינה נמצאת בהוי"ה ובאדנות. בתיבה יש שם אדנות. ובהיכל יש שם הוי"ה. ואנחנו מחברים אותם ביחד וזה קדושת בית הכנסת (עין שעה"כ בדרושי קריאת ספר תורה דרוש א' שההיכל הוא בחינת ז"א, ובדרושי כוונת הברכות בענין הקפות התיבה שהתיבה היא כנגד המלכות).

חכמים אומרים שהסכך של הסוכה יש בו קדושה, אסור לדרוך עליו (ש"ע אור"ח תרס"ד ס"ח). וגם בשעה שאדם נמצא בתוך הסוכה אסור לקחת ממנו שום קיסם להצוץ בו שינוי (ביצה ל' ע"ב). זה התקדש, מוקצה למצוות. מה המצווה שיש בו? הוא התקדש בשמות הקודש שרמוזים במילה סוכה. סכך זה סוכה, והסוכה זה כ"ו וה"ס. השמות המיוחדים, שמות העצם. שמותיו של הקב"ה נמצאים בתוך הסוכה משולבים. אות ס' ואות ה' נמצאים מבוהץ זה שם אדנות, והכ"ו מבפנים וזה שם הוי"ה, והסוכה משלבת את שני השמות וכך שם שמים חל על עצי סוכה. יוצא לפי סודם של דברים, שאם אדם רוצה ליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה – יחוד הוי"ה ואדנות, ולשלב אותם. שזה התכלית של כל החיים של האדם, לעשות מעשיו לשם שמים – הוא יכול לעשות זאת רק בתוך הסוכה. אם אדם אוכל מחוץ לסוכה זה הולך לכיוון אחר (ס"א).

ההלכה אומרת שרק אכילת קבע חייבים לאכול בסוכה, אבל אכילת ארעי מותר לאכול מחוץ לסוכה (ש"ע אור"ח תרל"ט ב'). אבל גם על פי ההלכה הפשוטה מרן כותב שאפילו מים לא ישתה מחוץ לסוכה. לא בתור חיוב, אבל ככה יצא מפיו שמצוה מן המובחר שאפילו מים לא ישתה מחוץ לסוכה. והקבלה מחמירה מאוד בזה. הכוונה הגדולה שיש בענין היא – איך אתה יכול לשתות מים בלי ליחד קב"ה ושכינתיה? אתה צריך ליחד אותו! איפה הוא נמצא? הוא עכשיו לא נמצא בשום מקום. אתה הולך לבית הכנסת, לקחו משם את הארון. גם את התיבה של בית הכנסת לקחו. איפה שמו את זה? איפה שיש את שני השמות שלהם. הם הוי"ה ואדנות אז שמו אותם בתוך הסוכה – שהיא הוי"ה ואדנות.

לכן כמה חשוב מאוד שאדם, אשרי יושבי ביתך, בימים האלה לא יזוז מהבית. איפה הבית שלנו? הסוכה זה הבית. הסלון שלך וכל מה שיש לך זה מחסן של הסוכה. הסוכה זה הסלון שלנו. זה הסלון שאליו הקב"ה בא עם שבעת האושפיוזין ונכנס אל מקום השראת השכינה. שם תשים את כל הדברים היפים. יש לך מזגן בבית? תעקור אותו מהבית ושים אותו בתוך הסוכה כדי שיהיה לך נוח לשבת. אם יש לך ספה טובה, שים אותה בסוכה. צריך לבנות סוכה כמו שצריך, כדי שאדם יוכל לקיים תשובה כעין תדורו (סוכה כ"ח ע"ב). בסוכות תשבו שבעת ימים, צריך שיהיה לך נוח שם.

אברהם יצחק ויעקב. ובשני בדי ערבות – נצח והוד שהם כנגד משה ואהרן. ובלולב. בלולב עצמו יש שני חלקים חלק אחד שהוא יחד עם המינים למטה בחינת יסוד כנגד יוסף הצדיק, וחלק אחד שהוא גבוה הרומז לדעת ומעלה עד עד... פלגותא דשערי דאריך (סידור הרש"ש).

אז הלולב הוא יסוד, ומה חסר לנו? מלכות, מלכות זה האתרוג כנגד דוד המלך. זה לא המלכות שאנחנו ממישיכים אליה את האור, אלא זה המלך השביעי, דהיינו, עטרת היסוד, לכן הוא צריך להיות מחובר עם הלולב, ולכן כל אדם צריך לחבר יחד את המינים ובסופם, כדי שיהיו ביחד שבעה. שבעה מינים, שבעה הספירות, שבעה הקצוות של זעיר אנפין הם צריכים להתמלא באור גדול ועצום. ועל ידי הנענוע בתוך האור של אימא, בתוך אימא, אנחנו ממישיכים את האור מגבהי הגבהים, שלא מצאנו כזה גובה – פלגותא דשערי. ומשם נמשך דרך כל ההשתלשלות עד המינים שהם ז"א.

בנענוע של הלולב רבנו האר"י ציווה אותנו שלא לנענע כמו שיש כאלה שעומדים במקומם ומנענעים את הלולב תוך כדי הולכה. אלא, בכל נענוע צריך להסתובב לאותו צד, דרום צפון מזרח מעלה מטה מערב. להסתובב לכל הצדדים. והנענוע הוא הולכת הלולב והבאתו. הנענוע של הלולב זה להוליך אותו מנקודת המוצא שהיא החזה, עד איפה שהיד מגיעה. בהולכה אנחנו מעלים אותו עד פלגותא דשערי ובהבאה אנחנו מביאים את כל האור מפלגותא דשערי עד ז"א. ואח"כ כשאנחנו מביאים אותו צריכים להכות בחזה בסופי המינים, להכות בחזה בטפח שאחזו ביד. מי נמצא בחזה של ז"א? אנחנו כנגד ז"א, ובחזה דז"א נמצאת הנוק, ואז היא מקבלת את כל האור. כל האורות שקיבל ז"א בהולכה ובהבאה נשפעים אליה, ועל ידי כך היא נגדלת גם באורות המוחין וגם בחסדים. צריך לדעת שבהמשכת האור הפנימי על ידי נענוע הלולב ואמירת ההלל יש כמה וכמה בחינות. זה לא רק בחינה אחת בלבד, ישנן בחינות של הברכה, והנענוע של הברכה, ובחינות של ההלל עם הנענועים של ההלל.

לאחר המשכת האור הפנימי מיד אנחנו שמים ספר תורה על תיבה, וכמובן איפה נמצאת התיבה? בסוכה. ואז עושים הקפה, ובהקפה אנחנו בעצם ממישיכים אור המקיף (עין שער הכוונות, דרושי חג הסוכות, דרוש ה'). מאותה הבחינה של אור הפנימי שהמשכנו מז"א אל הנוק' אנחנו ממישיכים גם אורות מקיפים אל הנוק'. מכיוון שבאמת נמשכו עוד אורות פנימיים שלא כל כך הדגשנו אותם בנענוע, אז בהקפה מדגישים שיש עוד. יש אור מקיף מצד אימא, מצד הדיבור (אמירת ההושענות). יש גם אור מקיף מצד (המקיפים של החסדים התחתונים דנופא דז"א – מצד האדם המקיף. ויש המקיפים שממישיכים לנוק' על ידי הלולב (מצד המקיפים של החסדים העליונים שבדעת דז"א), כלומר על ידי שאנחנו מקיפים את התיבה עם המינים של הלולב.

אז זה שלוש בחינות של אורות מקיפים שנכנסים כאשר אנחנו עושים שבע הקפות (אחת בכל יום ושבע בהושענא רבא). ובאמת כל הענין של ההקפות של התיבה בבית הכנסת כשמקיפים כל יום לפני התפילה, נלמדים מהקפות של הלולב בסוכות. לומר לך שזה המקור של כל ההקפות, ומפה אתה מושך את ההקפות של כל השנה כולה. לכן צריך

לדקדק מאוד שההקפה תהיה בסוכה. וההקפה תהיה עם ספר תורה ותיבה. וההקפה תהיה עם לולב. ואתה לוקח מחזור ואומר את ההושענות.

צריך להקפיד לא להחזיק את המחזור ביד אחת ואת הלולב עם האתרוג ביד שניה, אלא את הלולב ביד ימין ואת האתרוג בשמאל צמודים ולהקיף. את המחזור אפשר להצמיד עם הבהונות אל המינים מלפנים. אם אדם לא יכול להחזיק את המחזור עם הלולב והאתרוג כנ"ל, יתחיל להגיד לומר את ההושענות, יעשה את ההקפה, ויחזור למקום בו הפסיק וימשיך להגיד את ההושענות. אבל הכי טוב לומר את ההושענות תוך כדי הקפה. ולזה צריך אולי, או מחזור דק, או שיקח לו דפים מצולמים אם המחזור כבד בשבילו.

עניינם של הסוכות והלולב הינם אחדות בעם ישראל. לאחר שעבר ראש השנה ויום הכיפורים, והודכנו בזיכוך גדול מאוד, הקב"ה מחובר אלינו, הוא מחבר אותנו, ואנחנו מתאחדים. נאמר בדברי חז"ל (סוכה כ"ז ע"ב), שכל ישראל ראויים לישיב בסוכה אחת. רואים שהסוכה ענינה אחדות, וגם לעתיד לבוא, עתיד הקב"ה לבנות לעם ישראל סוכה מעורו של לויתן (כ"ב ע"ה ע"א), ויכנסו בה כל ישראל. נמצא שהסוכה מאחדת את כולם. במה היא מאחדת? כל המחלוקות שיש בין האדם לחברו, נובעים מזה שהוא חושב שהמציאות של החבר מפריעה לו. למה הוא פתח חנות בדיוק לידי, אין לו איפה לפתוח? הוא מרגיש שהשני רוצה לקחת לו משהו, שזה על חשבוננו, וע"י זה אדם נכנס לקנאה. אבל כשאדם נמצא אחרי יום הכיפורים אז השאיפות שלו הן רוחניות, ושאיפות רוחניות לא מפריעות לאיש. לכל אחד יש את המסלול האינסופי שלו, אתה יכול לעלות איפה שאתה רוצה, גם החבר יכול לעלות, זה לא מפריע. לכל אחד יש א"ק אבי"ע (עולם ומלואו) משלו, תעלה איפה שאתה רוצה. אבל בגשמיות, העולם הזה הוא מוגבל. אם אני קונה את הבית הזה, אז אף אחד אחר לא יכול לקנות אותו, וזה כאילו בא על חשבוננו.

הסוכה ממחישה שהעולם הזה הוא ארעי, העולם הזה הוא אמצעי. צא מדירת קבע, תשב בדירת ארעי וראה את הכוכבים דרך הסכך. באופן כזה קל לך יותר להרגיש את המציאות של השם. ואתה מחפש איפה נמצא הקב"ה, ואומר שמה אני רוצה להמצא. אתה עושה את העולם הזה ארעי, אין לשום דבר חשיבות. כל החשיבות שיש לאיזה דבר זה כמה שאני יכול לעבוד איתו את השם, וזה מביא לאחדות. סוכה זה ענין של אחדות בעם ישראל וכל שכן ארבעת המינים. שחכמים דרשו, שהלולב צדיק כתמר יפרח, אלו צדיקים שיש בהם תורה, מעם טוב, ואין בהם מעשים טובים, אין בהם ריח. האתרוג זה הצדיקים הגדולים שיש בהם גם תורה, מעם טוב, וגם מעשים טובים, גם ריח טוב. וההדסים שיש בהם ריח טוב, אלו אנשים שיש להם הרבה מעשים טובים אבל אין בהם הרבה תורה. והערבה, זה עמא דארעא, המון עם, לא מעם ולא ריח. בכל אופן, אם אדם יקח את ארבעת המינים בלי ערבה, ספק גדול אם הוא יכול לברך. כדי לברך על עם ישראל, צריך לחבר את כל המינים. לחבר אותם ביחד, וזה מראה על האחדות שיש בעם ישראל.

יותר מכך, אנחנו רואים שלא מברכים על האתרוג אלא על הלולב. אם האתרוג זה הצדיק הגדול, אז למה לא מברכים

בהשם ומצוותיו, ימי אהבה וימי שמחה, ואז התשובה שלנו מתהפכת משמאלו תחת לראשי, מתשובה מיראה, הופכת לתשובה מאהבה. ואנחנו לוקחים את כל מה שעשינו בתשליך ואת כל העוונות שזרקנו, הולכים לעשות שאיבת מים, ושאתם מים... הולכים לקחת את מה שזרקנו, לשאוב מחדש, לקחת את הכל מחדש, למה? כי הם הפכו להיות זכויות.

דרשו חז"ל (תנחומא אמור כ"ב) "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן" (ויקרא כ"ג ט"ו) – ראשון לחשבון עוונות. למה כתוב "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן"? הרי היום הראשון של סוכות הוא בט"ו בחדש השביעי. איזה ראשון? ראשון לאיזה דבר? אמרו חכמים – ראשון לחשבון עוונות, הפשט, מכיוון שאחרי יום הכיפורים התכפרו לאדם כל עוונותיו, ולאחר מכן היה עסוק במצות סוכה וארבעת המינים אז לא הספיק לחטוא עד עכשיו. אבל ברגע שכבר הגיע הרגל, התחיל לאכול ולשתות, זה הראשון לחשבון עוונות. אבל רבי לוי יצחק מברדיצ'ב אומר, מה זה ראשון לחשבון עוונות? – כיוון שעשינו תשובה מאהבה, ברגע שתופסים את הלולב זה תשובה מאהבה, אז העוונות הופכים להיות זכויות וזה ראשון לחשבון. אדם אומר, אני רוצה עכשיו לעשות את החשבון, תן בחזרה את העוונות, שיהפכו לזכויות.

והשם יתברך יעזור, שבע"ה ראויים ישראל לישב בסוכת עורו של לווייתן, ראויים ישראל לגאולה מהירה, גאולה בקרוב. אנחנו יודעים שכל הימים האלה זה ימי גאולה. ימי ישועה. השם יקרב גאולת עולמים, ונזכה באמת לדקדק וללמוד את ההלכות ואת ההליכות ואת הכוונות של הימים האלה, כדי שנעבוד בהם את השם עבודה בשמחה, עבודה שלמה, בדקדוק רב. ובזכות זה, יגאל אותנו השם וישיב שכינתו למקומה אמן כן יהי רצון. חג שמח לכלל ישראל.

הערה: כידוע אין בכוחו של תמליל שיחה להעביר את כל המסרים החשובים שאפשר לקבל כאשר שומעים את השיחה עצמה. לכן מומלץ מאד להאזין לדברי קודשו של כ"ק מו"ר זיע"א ולשמע את כל השיחה מתחילתה ועד סופה, דברים כהויתם. ואם נפלה שגיאה באיזה פרט בהקלדת ועריכת התמליל הנ"ל, ה' הטוב יכפר בעדנו.

רפאל רחמים

עליו אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מצוות אתרוג? למה על הלולב? כי הלולב זה התלמיד חכם שמחבר אליו את הערבות ואת ההדסים, ומלמד אותם. הוא קושר אותם אליו. קושר את החיים שלו אליהם. לוקח מהזמן שלו, ומלמד אותם.

האתרוג אומר, הם רק יפריעו לי. הם לא מבינים מה אני אומר, לא כדאי, חבל על הזמן. יותר טוב שאני אשב ואמחר את עצמי מכל חזוית מכל קליפה ואיפה את עצמי. זה צדיק בפרווה, אז לא מברכים על כזה צדיק, אפילו שכשלעצמו הוא צדיק גדול יותר מהלולב. אבל מברכים על לולב שהוא הולך מדן ועד באר שבע, ומחפש איזה ערבות לקחת, איזה הדסים ללמד אותם.

מצד אחר החשיבות של הערבה היא יותר מכל המינים. למה? כל מין מרגיש את עצמו שהוא משהו. האתרוג – שמים אותו בקופסה של כסף, מרופד מפה ומשם, מרגיש חשיבות גדולה. גם ההדסים סוף כל סוף איזה ריח טוב יש להם, ואיזה צורה נאה, משולש, איזה יופי, איזה יופי יש להדם. אבל הערבה היא מרגישה את עצמה כלום, אז היא מקבלת. לערבה אין בה טעם ואין בה ריח, אבל מה אנחנו עושים בהושענא רבא? שמים את כל ארבעת המינים בצד, ואת מי לוקחים? אי אי אי לוקחים את הערבות, לוקחים את היהודים האלה. אתה חושב שהם פשוטים, אבל הם ידעו איך להתבטל לעומת התלמידי חכמים. אז בהושענא רבא לוקחים אותם ועליהם עושים את כל החגיגה. הם חשובים. מהם יכול לצאת משהו. הם העיקר. אם אין לך את מי ליכות, אז אתה נשאר בלי ליכות את הרבים. אז הם, הם החשיבות, לקחת אותם ולהכניס בהם תורה. אח"כ אתה מריח אותם, יש בהם ריח של הדסים, של אתרוג, יש בהם טעם, והם נהיו משהו כבר והם מקבלים חשיבות.

בכל אופן בהושענא רבא אנחנו מכים אותם. לוקחים אותם ואומרים להם למה אתה לא הדס? למה אתה לא אתרוג? למה אתה לא לולב? תשתדלו! ראית כמה חשוב כל הדברים האלה, עכשיו השנה תתחיל ללמוד תורה, בלי תורה אין כלום! מה אתה יושב ככה? לא טעם ולא ריח, קח את עצמך בידיים. אז נותנים לו קצת מוסר. שישדרג את המדרגה שלו ויכנס לאט לאט לעבודת השם, לעבודת הקודש.

והשם יתברך יעזור, אי אפשר להגיד את הכל. יש הרבה פרטים ופרטי פרטים, בעניינים האלה. על כל פנים נכנסים עכשיו לשלב חשוב מאוד של אהבת השם, של שמחה

ישר כח למרת חנה כהן זדה הי"ו שתרמה להוצאת עלון זה

לעילוי נשמת בעלה ר' רחמים בן חנה ע"ה, נלב"ע י"ג תשרי תשס"ח.

יהי רצון שזכותו של מו"ר זצוק"ל תגן עליה ועל כל משפחתה לגמר חתימה טובה ולשנה טובה ומתוקה.

"קם רבי חייא על רגליו ואמר: עד השתא בוצינא קדישא מסתבל עלן. השתא לאו הוא עדין אלא לאשתדל לא ביקריה" (אדרא זוטא קדישא דף רצ"ו ע"ב)
חברים יקרים, כל המעוניין להשתתף במימון הוצאת העלון, לעשות למען הפצת תורתו של מו"ר זיע"א, לזיכוי הרבים, ושיהיו שפתותיו רובבות, יפנה לר"מ. ניתן גם להקדיש לעילוי נשמה, להצלחה, ולרפואה. יהי רצון שזכותו של מו"ר זצוק"ל תגן עליכם ועל כל ישראל.

ניתן לצפות בשיחה זו ולהוריד עלון זה מהאתר וכן לקבלו במייל. נא לפנות לרפאל רחמים:

rr4487@gmail.com | 054-481-4487 | sites.google.com/site/RabbiNissimPeretz